

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové ve věci **žalobce X. X.**, nar. XX. XX. XXXX, bytem XXXX, XXXX, **zastoupeného Vítězslavem Paděrou, advokátem**, se sídlem Bulharská 588/1, 101 00 Praha 10, proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.8.2016, č. j. KrÚ - 47343/89/2016/OMSŘI/Dr,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Magistrát města Pardubic, stavební úřad (dále též „stavební úřad“), poté, co obdržel žádost Hasičského záchranného sboru Pardubického kraje (dále též „HZS Pk“) o prověření toho, zda není stavba bytového domu č. p. 1929 – 1932 v ulici Palackého v Pardubicích (dále též „předmětná stavba“) užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím z roku 1972, provedl kontrolní prohlídku (§ 133 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále též „stavební zákon“) stavby předmětného bytového domu. Při kontrolní prohlídce stavební úřad zjistil, že skutečný stav neodpovídá projektové dokumentaci stavby (z prosince 1972, číslo zakázky Pa/71-559/01) ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení. Mimo jiné bylo zjištěno, že na nástupní ploše pro požární

techniku (dále též „nástupní plocha“) vymezené v projektové dokumentaci předmětné stavby na pozemku p. č. 4069 v k. ú. Pardubice (vlastníkem pozemku je Harmonie Brno, s. r. o., Pražákova 1008/69, Štýřice, 63900 Brno) jsou zaparkovány automobily, nástupní plocha není označena a neplní funkce, které plnit má. Na základě tohoto zjištění stavební úřad požádal HZS Pk o vydání stanoviska, zda lze zjištěný rozpor s projektovou dokumentací předmětné stavby hodnotit jako požární závady. HZS Pk stavebnímu úřadu sdělil, že závady uvedené v protokolu z kontrolní prohlídky mají vliv na požární bezpečnost předmětné stavby.

Stavební úřad následně v souladu s § 132 a § 137 stavebního zákona zahájil řízení o nařízení nezbytných úprav a vyzval účastníky řízení k účasti na kontrolní prohlídce. Při kontrolní prohlídce žalobce jakožto předseda výboru Společenství vlastníků domu č. p. 1929 - 1932, Palackého třída, Pardubice, požádal stavební úřad o lhůtu k odstranění zjištěných závad. Po uplynutí stanovení lhůty stavební úřad nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Ohledáním místa stavební úřad zjistil, že většina dříve zjištěných závad byla odstraněna, stále však nebyla obnovena nástupní plocha vymezená v projektové dokumentaci předmětné stavby na pozemku označeném jako p. č. 4069 v k. ú. Pardubice, jehož vlastníkem je Harmonie Brno, s. r. o.

Vzhledem k výše uvedenému stavební úřad řízení nezastavil a požádal HZS Pk o sdělení, jaké konkrétní nezbytné úpravy z důvodu požární bezpečnosti má vlastníku stavby předmětného bytového domu nařídit, případně jaké podklady má vlastník stavby k posouzení obstarat. HZS Pk stavebnímu úřadu sdělil, že jakkoliv je z místního šetření patrné, že možným řešením současně situace (absence jedné ze dvou nástupních ploch) by mohlo být zřízení vnitřní zásahové cesty, nelze přehlížet, že dle § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o požární ochraně“), provádí HZS Pk výkon požárního dozoru posuzováním příslušné dokumentace a v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle zvláštního právního předpisu nebo v rozsahu obdobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby. Dokud nebude HZS Pk předložena aktuální dokumentace (v současné době má totiž HZS Pk k dispozici pouze projektovou dokumentaci schválenou ve stavebním řízení v roce 1972, která však neodráží aktuální stav objektu) v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle zvláštního právního předpisu nebo v rozsahu obdobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby, nemůže HZS Pk vydat stanovisko ve smyslu § 31 odst. 4 zákona o požární ochraně, a tím spíše nemůže stavebnímu úřadu sdělovat, jaké konkrétní požárně bezpečnostního řešení má vlastník předmětné stavby zvolit.

Stavební úřad proto dospěl k závěru, že provedení nezbytných úprav vyžaduje další podklad, a proto v souladu s § 137 odst. 5 stavebního zákona nařídil rozhodnutím ze dne 25. 2. 2016, č. j. MmP 13904/2016, sp. zn. SÚ 42657/2014/Sk, vlastníkům (spoluvlastníkům) předmětné stavby, aby ve lhůtě 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí opatřili dokumentaci v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška o požární prevenci“), nebo v rozsahu podobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby pro provedení nezbytných úprav. Odvolání žalobce (jakožto jednoho ze spoluvlastníků předmětné stavby) proti tomuto rozhodnutí Krajský úřad Pardubického kraje rozhodnutím ze dne 15. 8. 2016, č. j. KrÚ - 47343/89/2016/OMSŘ/Dr, zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 15. 8. 2016, č. j. KrÚ - 47343/89/2016/OMSŘ/Dr, podal žalobce žalobu, v níž namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o nařízení nezbytných úprav, neboť dosud nebylo prokázáno, že stavba bytového domu č. p. 1929 – 1932 v ulici Palackého v Pardubicích vykazuje konkrétní požární závady. Žalobce všechny dříve zjištěné závady (až na jednu) odstranil. Pokud jde o nástupní plochu pro požární techniku na pozemku p. č. 4069 v k. ú. Pardubice, pak žalobce není schopen nástupní plochu označit a zabezpečit její trvalou přístupnost, neboť nástupní plocha se nachází na pozemku ve vlastnictví Harmonie Brno, s. r. o. Dle žalobce je to Harmonie Brno, s. r. o., která by měla na své náklady zajistit, aby byla nástupní plocha ke stavbě ve spoluvlastnictví žalobce funkční, nikoliv žalobce, resp. spoluvlastníci domu č. p. 1929 – 1932 v ulici Palackého v Pardubicích. Tento závěr podle žalobce plyne i z odůvodnění rozsudku tohoto soudu ze dne 18. 12. 2014, č. j. 52A 44/2014 – 53. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě (které není třeba podrobně rekapitulovat, neboť jeho obsah účastníci znají, nadto v řízení byl žalovaný úspěšný, přičemž v odůvodnění rozsudku je třeba především vypořádat námítky toho účastníka, kterému soud za pravdu nedal) odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru věcně správné a zákonné, a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žádná z osob, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, nereagovala na výzvu soudu zveřejněnou na úřední desce soudu (§ 42 odst. 4 s. ř. s.; list číslo 51 soudního spisu).

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) žalobou napadené rozhodnutí (přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu /§ 75 odst. 1 s. ř. s./) a dospěl k závěru, že **ž a l o b a n e n í d ů v o d n á .**

Povinností stavebního úřadu je vykonávat soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení (§ 132 odst. 1 stavebního zákona). Veřejným zájmem se rozumí též požadavek, aby byly odstraněny stavebně bezpečnostní, požární, hygienické, zdravotní nebo provozní závady na stavbě anebo na stavebním pozemku, včetně překážek bezbariérového užívání stavby (§ 132 odst. 3 písm. e/ stavebního zákona).

Při odstraňování zjištěných závad v oblasti požární bezpečnosti postupuje stavební úřad ve vzájemné součinnosti se správními úřady vykonávajícími státní správu na úseku požární ochrany (§ 4 odst. 2 stavebního zákona ve spojení se zákonem o požární ochraně).

Z výše uvedeného je zřejmé, že stavební úřad postupoval v souladu se zákonem, pokud na základě podnětu HZS Pk prověřoval, zda stavba bytového domu č. p. 1929 – 1932 v ulici Palackého v Pardubicích není užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím z roku 1972. Při kontrolní prohlídce (§ 133 stavebního zákona) stavební úřad zjistil, že skutečný stav neodpovídá projektové dokumentaci (z prosince 1972, číslo zakázky Pa/71-559/01) ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení (zjištění závady vyjmenoval stavební úřad i

v odůvodnění rozhodnutí ze dne 25. 2. 2016, č. j. MmP 13904/2016, sp. zn. SÚ 42657/2014/Sk). Na základě tohoto zjištění stavební úřad požádal HZS Pk o vydání stanoviska, zda zjištěný rozpor s projektovou dokumentací lze hodnotit jako požární závady. HZS Pk stavebnímu úřadu sdělil, že závady uvedené v protokolu z kontrolní prohlídky mají vliv na požární bezpečnost předmětné stavby.

Stavební úřad proto opět v souladu se zákonem (§ 132 odst. 2 písm. d/, § 137 odst. 1 písm. b/ stavebního zákona) zahájil řízení o nařízení nezbytných úprav. V průběhu tohoto řízení byly zjištěné závady v požární bezpečnosti - až na jednu výjimku - odstraněny. Dosud však nebyla označena a zpřístupněna nástupní plocha vymezená projektovou dokumentací z roku 1972 na pozemku p. č. 4069 v k. ú. Pardubice, který v současnosti vlastní Harmonie Brno, s. r. o. Stále zde tedy prima vista byla požární závada (absence jedné ze dvou nástupních ploch vymezených v dokumentaci ověřené stavebním úřadem), kterou vlastníci stavby dobrovolně neodstranili, a proto bylo nezbytné v řízení pokračovat.

Na tomto místě soud uvádí, že nástupní plocha pro požární techniku slouží k ustavení techniky jednotek požární ochrany a pro vedení protipožárního zásahu vnější stranou objektu. Požadavky na její umístění, označení, vybavení a údržbu jsou stanoveny obecně závaznými právními předpisy a technickými normami (srov. např. § 2, § 12 a přílohu číslo 3 vyhl. č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb obsaženy, § 11 odst. 2 písm. d/ vyhl. č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru; minimální požadavky na stavební provedení a rozměry nástupních ploch jsou obsaženy v české technické normě ČSN 73 0802). Nástupní plocha se nezapisuje do katastru nemovitostí.

To, zda bude nástupní plocha zřízena (a v jaké podobě), je řešeno již při projektování stavby (viz vyhlášku č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb). Konkrétní požárně bezpečnostní řešení stavby je tedy součástí dokumentace ověřované v příslušném řízení stavebním úřadem. Každá stavba pak musí být postavena a užívána v souladu s podmínkami danými příslušným povolením stavebního úřadu (§ 126, § 129 stavebního zákona) a musí být po celou dobu své existence udržována (§ 154 stavebního zákona). Stavba se přitom musí udržovat v takovém stavu, aby odpovídala dokumentaci ověřené stavebním úřadem a rozhodnutím stavebního úřadu (stavební povolení, kolaudační rozhodnutí, kolaudační souhlas /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 61/2013 – 50, bod 37, popř. rozsudek téhož soudu ze dne 28. 6. 2005, č. j. 8 As 3/2005 – 86, v jehož odůvodnění bylo uvedeno, že povinnost vlastníka nemovitosti udržovat stavbu v dobrém stavebním stavu je prostřednictvím dokumentace ověřené stavebním úřadem a rozhodnutí stavebního úřadu vymezena tak, aby se stav stavby od uvedené dokumentace neodchýlil/).

Pokud byla nástupní plocha (kterou lze považovat za podmiňující stavbu ke stavbě hlavní /§ 2 odst. 3 stavebního zákona/ a která je v souladu s § 4 odst. 1 stavebního zákona projednávána stavebním úřadem v režimu stavby hlavní) k určité hlavní stavbě vymezena v dokumentaci stavby hlavní a stavba hlavní byla umístěna, povolena a zkolaudována společně se stavbou nástupní plochy, pak je povinností vlastníka hlavní stavby udržovat i stavbu nástupní plochy (tato povinnost zahrnuje i povinnost řádně nástupní plochu označit dopravní značkou B 29 s dodatkovou tabulkou „Nástupní plocha pro požární techniku“). Nelze-li stávající nástupní plochu použít, je vlastník stavby povinen předložit požárně bezpečnostní řešení, z něhož bude patrné, že není nutné nástupní plochu zřizovat. Toto

náhradní řešení je však změnou v užívání stavby ve smyslu ustanovení § 126 a § 127 stavebního zákona.

Jelikož nástupní plocha slouží výlučně pro potřebu (hlavní) stavby, v jejíž dokumentaci byla vymezena, je třeba odmítnout tezi žalobce, že v případech, kdy vlastník hlavní stavby není vlastníkem pozemku (např. proto, že jej prodal), na němž byla v minulosti nástupní plocha příslušnou dokumentací vymezena, je povinen nástupní plochu na své náklady a v zájmu jiného subjektu (vlastníka stavby hlavní) udržovat (resp. v projednávané věci obnovit a následně udržovat) vlastník zmíněného pozemku. Takový závěr by totiž odporoval čl. 11 odst. 4 Listiny, dle kterého lze vlastnického právo omezit jen ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu (v daném případě však byla nástupní plocha na pozemku p. č. 4069 v k. ú. Pardubice „zřízena“ tak, že byla vymezena v projektové dokumentaci).

Ostatně i orgány vykonávající státní požární dozor při výkonu tohoto dozoru kontrolují označení a udržování nástupní plochy ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně u provozovatele činnosti ve stavbě, ke které byla nástupní plocha určena (zkolaudována), a rovněž vůči tomuto subjektu (nejde-li o případ uvedený v § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně) uplatňují případné sankce ve smyslu § 76 odst. 2 písm. b) zákona o požární ochraně (srov. např. stanovisko Odboru prevence Ministerstva vnitra – generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR č. 28/2015).

Protože v daném případě bylo zjištěno, že jedna z nástupních ploch ke stavbě ve vlastnictví (spoluvlastnictví) žalobce je nepoužitelná, zcela správně vedl stavební úřad řízení o nařízení nezbytných úprav právě se spoluvlastníky předmětné (hlavní) stavby, a to z důvodů výše uvedených. Jelikož současně nebylo zřejmé, jak danou požárně bezpečnostní závadu odstranit (pozemek, na němž byla dokumentací ověřenou ve stavebním řízení nástupní plocha v roce 1972 vymezena, vlastní jiný subjekt a s využitím části svého pozemku jako nástupní plochy ke stavbě ve vlastnictví žalobce /nutno dodat, že ze zcela pochopitelných důvodů/ nesouhlasí) a vlastníci předmětné stavby návrh náhradního požárně bezpečnostního řešení nepředložili, stavební úřad opět zcela správně a v souladu s § 137 odst. 5 stavebního zákona nařídil vlastníků předmětné stavby, aby ve lhůtě 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí opatřili dokumentaci v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle vyhlášky o požární prevenci nebo v rozsahu podobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby pro provedení nezbytných úprav. Až bude požadovaný dokument vlastníky předmětné stavby stavebnímu úřadu předložen, nařídí stavební úřad (po posouzení navrženého řešení HZS Pk /§ 31 odst. 1 písm. b/, § 31 odst. 4 zákona o požární ochraně/) vlastníků předmětné stavby provedení konkrétních úprav v souladu s předloženou dokumentací. Bez této dokumentace však nelze konkrétní nezbytné úpravy nařídít, neboť stavební úřad sám není oprávněn určovat žalobci optimální náhradní požárně bezpečnostní řešení absence nástupní plochy. Pro úplnost je na tomto místě možno (znovu) uvést, že možným řešením současné situace by dle HZS Pk mohlo být zřízení vnitřní zásahové cesty. Požární zásah by pak nemusel být veden z nefunkční nástupní plochy. Aby však i HZS Pk mohl posoudit požární bezpečnost předmětného objektu, je nezbytné mu předložit aktuální stav odrážející dokumentaci v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle vyhlášky o požární prevenci nebo v rozsahu podobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby.

Jiný závěr nelze dovozovat ani ze žalobcem zmíněného rozsudku tohoto soudu ze dne 18. 12. 2014, č. j. 52A 44/2014 – 53. V odůvodnění tohoto rozsudku (jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, které vzešlo z řízení o určení právního vztahu /§ 142 zákona č. 500/2004 Sb./) soud konstatoval pouze to, že je to výlučně vlastník, kdo rozhoduje o tom, jak bude využita jeho věc (srov. § 1012 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Z této premisy vyšel i v projednávané věci.

Ze všech výše uvedených důvodů nemohl soud přisvědčit žalobci, že žalovaný, který aproboval postup správního orgánu prvního stupně, jednal nezákonně. Soud proto uzavírá, že rozhodnutí žalovaného (které tvoří společně s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně jeden celek) bylo vydáno v souladu se zákonem (a nutno dodat, že především v zájmu bezpečnosti vlastníků předmětné stavby, tedy i v zájmu bezpečnosti žalobce), na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a bylo též způsobem odpovídajícím povaze a okolnostem věci odůvodněno.

Lze tedy uzavřít, že žádná ze základních žalobních námitek nebyla důvodná, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Rozhodl přitom bez jednání, když podmínky pro takový postup byly splněny (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Žalovaný, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o žalobě příslušelo, se práva na náhradu nákladů řízení vzdal (viz list číslo 27 soudního spisu), a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 31. března 2017

Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová